

Bön och busskortet som försvann Prayer and the missing bus pass

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 23.2.2009

Grace Gillis

Förr brukade jag ögna igenom Kristen Vetenskaps tidskrifter för att leta efter de "största" helandena och brydde mig inte om artiklar som inte verkade fullt så märkvärdiga eller coola. Det var bara nyligen jag lärde mig att även de minsta utmaningarna i livet kan bli till de "största" lärdomarna.

En varm sommareftermiddag gjorde jag mig redo att ta mig hemåt efter en shoppingrunda på stan. När jag betalade för varorna i en butik upptäckte jag att mitt månatliga busskort var borta, det som jag behövde för att kunna ta mig hem. Det kändes riktigt tråkigt eftersom jag lagt ut så mycket pengar för det. Jag gick tillbaka till varje ställe som jag varit på men det fanns ingenstans. Efter ett ögonblicks panik insåg jag att jag behövde förlita mig på Gud, för jag hade själv ingen kontroll över situationen.

Citatet "Den gudomliga Kärleken har alltid mött och skall alltid möta varje mänskligt behov" kom till mig (*Vetenskap och Hälsa*, s. 494). Jag insåg att det här kunde vara ett utmärkt tillfälle att helt förstå vad författaren Mary Baker Eddy menade och också ett tillfälle att lovprisa Gud i min bön. När jag upprepat citatet för mig själv några gånger bestämde jag mig för att bryta ner det för att kunna tänka djupare på varje ord. Ordet *gudomlig* var särskilt betydelsefullt för mig för att jag hört det användas i samband med saker som är heliga, vackra, ömma och vänliga. Jag bad också med tanken att gudomlighet var stabil och att det hade all makt – något som jag kunde lägga hela min förtröstan på. Nästa ord, *Kärlek*, syftade på Gud. Jag tänkte på att jag sett så många människor den dagen utstråla denna Kärlek och påverkats av den. Jag tänkte tillbaka på en fin konversation jag haft med en kvinna i en affär och på hur en bilist tålmodigt stannat upp för mig vid en vägkorsning. Det här var exempel på Guds kärlek i verksamhet. När jag tänkte på de här sakerna kände jag mig väldigt tacksam för, och fylld av, den här kärleken. Nästa del av den här meningen var till en början svårare att förstå. Hur kunde "varje mänskligt behov" bli mättat när det fanns så mycket orättvisa runt om i världen?

Oavsett om det var krig eller något så enkelt som ett försvunnet busskort kämpade jag med förhållandet att saker verkade vara ur balans och att det var svårt att hitta harmonin. Till slut förstod jag att skillnaden mellan ett olöst och ett löst problem var den där tilliten till, och erkännandet av, sanningen. Det är lite som att försöka flyga ett flygplan och samtidigt hålla kvar ett hjul på marken av rädsla för att fysikens lagar inte kommer att fungera. Så fort man sedan får upp hjulet från marken kan man lätt fara upp i skyn.

Ganska snart upptäckte jag att jag hade tillräckligt med pengar för en bussresa hem så att jag inte behövde bli strandsatt. När min buss kom hade jag fortfarande inte en aning om var mitt busskort var. Jag fortsatte att be, inte för att hitta kortet utan för att det var så underbart att hålla kvar mina tankar på Gud.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskaps Harold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@cpsps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

När bussen kört i några minuter kom tanken till mig att Guds harmoniska lag var mer verklig än den begränsande materiella lagen. Jag hade studerat fysik ett tag och lärt mig om fysikens lagar som man antar styr universum. Men jag kom fram till att det inte spelade någon roll om min egendom flöt ut i rymden, befann sig djupt under vattenytan eller om den brann upp! Jag visste att Gud skulle ge mig vad jag behövde. Jag behövde inte oroa mig för hur och när jag skulle hitta busskortet. Den här bönen gav mig väldigt mycket glädje och lugn.

Medan bussen närmade sig mina hemkvarter insåg jag att jag inte ville tappa bort den glädje jag kände. Det började bli lättare för mig att se den gudomliga kärlekens makt och svagheten hos allt som försökte motsätta sig denna makt. Jag bestämde mig för att oavsett vilken situation som dök upp skulle jag inte låta min glädje tas ifrån mig. Ett exempel på det var när jag kom hem till ett tomt hus och då kunde vara tacksam för att det inte fanns någon annan där att störa mig i vad som kom att bli en bön som rörde saker som var mycket större än mitt lilla problem.

De följande timmarna låg jag ner och fortsatte att be. Jag var förvånad för att i motsats till mina tidigare försök så somnade jag inte. Istället fick jag mer energi för varje minut. Tidigare brukade jag fundera ut hur mina helanden skulle gå till, men med mitt förlorade busskort försökte jag inte föreställa mig resultatet fast jag var väldigt intresserad av vad som skulle hända. Snart kom tanken att jag skulle ta ner några böcker från hyllan och så gjorde jag också utan att veta vad det skulle leda till. När jag tog ner den sista boken öppnade jag upp det yttersta omslaget och fann... fyra bussbiljetter och två dollar inuti. Jag blev häpen och väldigt tacksam. Pengarna täckte exakt min hemresa med buss och biljetterna skulle räcka i flera dagar framöver.

Dagarna därefter fortsatte jag att be och jag slutade inte förrän när jag kände mig lugn med tanke på busskortet. Jag visste att bara gå till affären för att köpa ett nytt kort inte nödvändigtvis skulle vara rätt lösning. Och mycket riktigt: genom en serie intressanta omvägar fick jag reda på att en vän hade ett extra busskort som hon mer än gärna ville ge mig. Den här oväntade gåvan var precis vad jag behövde.

Den här händelsen har hjälpt mig hitta en lugn tillförsikt. Till och med inför stora utmaningar kan jag lita på att den gudomliga Kärleken alltid har mött och alltid kommer att möta mina behov.

Grace Gillis går i gymnasiet och är en aktiv medlem i grenkyrkan i Portland, Oregon.